మా ఊరు

—బీనాదేవి—

మా వూళ్లో ...

చీకటి రాత్రి ఆకాశం జిలుగు సైటులా వుంటుంది.

వెన్నెల రాత్రి చంద్రుడు వెండి జరీ పువ్వులా వుంటాడు.

కొందరాడవాళ్ళు కళ్ళుఆర్పి కొంప లార్పేస్తారు.

కళ్ళు టపటప లాడించి కొంపలంటిం చేస్తారు.

శివాలయంలోనే సారాబట్టీ.

మసీదు పక్కనే ముండల కంపెనీ.

సారా, స్మగ్లింగు ముఖ్యపరిశ్రమలు.

సెక్సు, శవ సాహిత్యాలు ప్రత్యేక ప్రక్రియలు.

మిషను ఆస్పత్రిల్లో మందూ, మతమూ దొరుకుతాయి.

నాయకులకి రెక్కలు కూడా మొలి చేయి.

అంతుఠసాలు, రాజకీయాలు లలిత కళలు.

*

జమీందారుగారి భవంతికి తూర్పుగా నాలుగు ఫర్లాంగుల్లో ఒక పెద్ద కాంపౌండ గోడ వుంది. అది కోటగోడలా ఎత్తుగా, ధృడంగా వుంటుంది. దాని ఆవరణలోని చెట్లు సిమెంటు చెట్లలా బలంగా ధృడంగా వుంటాయి. వాటి నీడ పాకే విష సర్పాలలా వుంటుంది. ఆ కాంపౌండులోని పూల మొక్కలు ప్లాస్టిక్ మొక్కల్లా అసహజ సౌందర్యం కలిగి వుంటాయి.

ఆ ఆవరణలో ఒక బంగళా వుంది. ఆ బంగళాలో ఖూనీచేస్తే చచ్చినవాడి కేక రోడ్డుమీదకు వినిపించనంత దూరంగా వుందది. దానిమీద స్మశాన నిశ్శబ్దం ఎప్పుడూ బరువుగా కూరుకున్నట్టుంటుంది. అందులోని నౌకర్లు నడిచే మైనపు బొమ్మల్లా ప్రాణరహితంగానూ, వినమ్రతగానూ వుంటారు. ఆ బంగళాలో ఎందులోనూ చౌకతనం కన్పించదు. దాన్లో బాత్‌రూములు నీ బంగళా అంత వుంటాయి. దాన్లో రేడియోగ్రాం పందిరి మంచం అంత వుంటుంది.

ఆ బంగళా రాజావారిది. రాజావారికి రాణీలు వున్నారు. కాని వారు 'రాజుగారు' కారు. వారి తాతగారికి జమీందారీ లేదు. వారి తండ్రి గారికి రావుబహద్దూర్ వుండేది. వారు కొత్త రకం పాలకులజాతికి (rulers caste) చెందినవారు.

రాజావారి మొహమ్మీదవుండే పాల పొంగులాంటి చిరునవ్వు అతని ఏభైయేళ్ల వయస్సుని మరుగుపరుస్తుంది. వారిలో ఏ చౌకతనం వెతికినా కన్పించదు. వారు పట్టుమనిషిలా మెరుస్తూ వుంటారు. రాజునీ, రాజయోగినీ కలిపి చేసినట్టు వారు అధికారయుక్తంగా ఆత్మవిశ్వాసంతో వున్నట్టు కనిపించడమేకాక ఎదుటివారిలో ఒకవిధమైన అల్పత్వం (inferiority) కలగచేస్తారు.

వారు కాలక్షేపానికి కాలేజీకి వెళ్లేరు. వారికి వున్న కార్ఖానాల యాజమాన్యంతోనూ, రాజకీయ నాయకత్వంతోనూ వారికి తీరుబడే వుండదు. మావూరు ఏ V. I. P. లు వచ్చినా, సినిమావాళ్ళు వచ్చినా, స్వామీజీలు వచ్చినా, వారింటిలోనే బసచేస్తారు.

వారింటికి రకరకాల మనుషులు వస్తారు. నానాఅవస్థలలోవున్న మనుషులూ వస్తారు. ప్లీడర్లు, పార్టీలు, అధికార్లు, బంట్రోతులు, న్యాయంకోరేవారూ, అన్యాయంచేసేవారూ, పోలీసులు, కేడీలు... యింకా ఎన్నోరకాల పురుషులు వస్తారు. వారందరిమీదా రాజావారికి బలమైనపట్టూ, ప్రాబల్యం వున్నాయి. వారిమాట ఏ ఆఫీసరూ కాదనడన్న విషయం ఆఫీసర్లతోసహా అందరికీ తెలుసు.

వారు 'దర్బార్' మేడమీద హాల్లో జరుపుతారు. ఆ హాల్లోని చదరంగపు గళ్లలాంటి మొజాక్ ఫ్లోరింగు చాపులా చల్లగా వుంటుంది. ఆ హాల్లో రాజకీయ పాచికలు వేస్తారు. వ్యక్తిగత పేచీలు లేవుతారు. అందులోనే ఎంతోమంది నాయకులు ప్రసవించబడి సంహరించబడ్డారు.

రాజావారు ఎవరితోనూ స్వయంగా మాట్లాడరు. ఎవరు ఏగోడు చెప్పుకున్నా వారు వినడం మాత్రమే చేస్తారు. ఆ తర్వాత వారి అంతరంగికులు వారి తీర్పులూ, నిర్ణయాలూ, అభిప్రాయాలూ, అసమ్మతులూ, సూచనప్రాయంగా తెలియచేస్తారు. అవి మా వూరి సగం ప్రజకి శిలాశాసనాలు.

●

ఆ రాత్రి, వెన్నెల ఆ బంగళాకి వెండి పొర చుట్టింది. వెన్నెల సౌందర్యాన్ని ఆస్వాదించడానికేనేమో అనిపించేటట్టు ఆయింట్లో అన్నిదీపాలూ ఆర్పేసేరు, ఒక్క హాల్లోతప్ప.

ఆ హాల్లోవున్న రాజావారు, ఎప్పుడో కాని అసిస్టెంటుకి దర్శనమివ్వని సినిమా దొంగల నాయకుడిలా, దర్జాగా, ఆత్మ విశ్వాసం వుట్టిపడుతూ వున్నారు. వారి ముందున్నవారు మాత్రం అసిస్టెంటు దొంగల్లా కాకుండా అసలు దొంగల్లాగే వున్నారు. వారంతా రాజావారి అంతరంగికులు. వారిలో పాములూ, ముంగిసలూ, పందికొక్కులూ, పెద్దపులులూ, కుక్కలూ, తేళ్లూ వున్నాయి. వారంతా ఆవూరి రాజకీయాల్లో ఒకపార్టీకి చెందినవారు.

'ఇంతకీ ఆ విశ్వనాథం ఉద్దేశ మేమిటో?' అని జనాంతికంగానే అడిగేరు రాజావారు.

అక్కడున్న ప్రతివాడూ తననే యీ ప్రశ్న అడిగినట్టు ఫీలయ్యేడు. కాని ఎవరూ జవాబు చెప్పలేదు.

"కర్తవ్యం ఏమిటో ఆలోచించండి" అని అంటూ లేచి మేడదిగి వెళ్ళిపోయేరు రాజావారు.

"కర్తవ్యాని కేముందిగాని, మూడు అప్పులు కరుసుపెట్టిన వనకి పదేను మందిరే కవున్సిలర్లు – మూడ్డబ్బులకి మూతినాకే రామ్మూర్తి కుక్కకి పదేను మందిరే కవున్సిలర్లు. గోరకలి కాపోతే యింకేటి ? తలుసుకుంటే తల తిరిగి పోద్ది !"

"మన గింజగాడిని లాగీకముందు మనకి రెండు ఓట్ల మెజారిటీ వుండేది."

"కిందటి కౌన్సిల్లో పదిఓట్ల మెజారిటీ వుండేది. ఎందుకి గత జల సేతు బంధనం ?"

"రామ్మూర్తి సంగతికేంగాని విశ్వనాథం సంగతి తేల్చండి. అతగాడెటుంటాడు ?"

"పచ్చగడ్డిలో పసరిక పాములా గున్నాడు."

"ఎటుండేదీ, ఎక్కడుండేదీ తేలడం లేదు"

"తేలడానికేటుంది. నాలుగు డబ్బులు తగలేసి వలుగురు సన్నాసోళ్ళతో నిలబడ్డాడు. వుచ్చువిత్తనంగోడు మొక్క మొలుస్తాడేటిలే నన్జెప్పి మనవూఁ ఒగ్గేసినాం. రామ్మూర్తీ ఒగ్గేసినాడు. మనకి, అడికి కలిపి కండుజెల్లకొట్టేసీ అయిదు సీట్లూ తన్నుకు పోనాడు."

"అతగాడిది కూలీల పార్టీట."

"ఏంవింటోయ్ నువ్వు మరీను ? మనదీకాదూ కూలీలపార్టీ ? అమాట కొస్తే మనమంతా ప్రజలదగ్గర కూలి పుచ్చుకుంటున్న సేవకులం గాంవూఁ ?"

"అతగాడు తెలగా అట"

"మన నాయుడ్ని ఛెయిర్మన్‌చేస్తే !"

"కిందటి పాలీ నాయుడే– యీ పాలీ నాయుడే !"

"ఈమారు వంతు పంతుల్ది"

"ఈ కమ్యూనల్ జి. వో..."

"దొరలు మనకిచ్చిన పథకం"

"మన పురాణాల్లో ఔతారాలుసూడు, యిద్దరు శేపనోళ్ళు – ముగ్గురు సాన్ బ్రాంమ్మిన్సూ – ఒక బేక్ వరుడు క్లాసోడూ..."

"సర్లే. అవతారాలకేంగాని..."

"అతను పేదలకి సేవ చెయ్యడానికే పార్టీ పెట్టేట్టు. ఈ మారు ఐదు సీట్లు రావడం మనుషుల మంచితనమే రుజువు చేస్తుందిట!"

"వచ్చేసారి పదిసీట్లు వస్తాయట."

"ఆ వచ్చేపాలి పదూళ్ళు ఒస్తాయి. ఆ వచ్చే పాలి పదిజిల్లాలొస్తాయి. మనం సెప్పనేదూ యీ సొళ్ళుకబుర్లు !"

"ఏ పార్టీలోనూ చేరడట !"

"అంటే థర్డు ఫోర్స్. (Third force)

"తెలుగు నేడు గబ్బిలవాఁ ?"

"కొట్టో, కొనో అతగాడ్ని లాగా లన్నమాట."

బీనా దేవి

"అన్నమాటా కాదు, తమ్ముడిమాటా కాదు. లాగాలి"

"ఆడి కొంపకి నిప్పంటించి కొత్తది కట్టించేస్తే?"

"కాంతా కాంచనాలకి లొంగని వారు లేరంటారు."

"ఐతే దుడ్డిద్దామా దురగమ్మ నంపుదాంవాఁ ?"

"డబ్బు పుచ్చుకొని దురగమ్మతో సహా అవతలి పార్టీలో కలిసిపోతే ?"

"ఎవుడూ ? ఆడా మనవాఁ ?"

"ఆడే నేన్"

"అతడికి డబ్బాశ నేదట"

"ఆడిపెళ్ళాం కోకలు ఆడే పుతుక్కుంటాడట"

"ప్రేమా ? కక్కుర్తా ?"

"రెండూ నేమో !"

"ఈ పాతికేళ్ళే పెళ్ళేలు నడుపుతూ బాగా కుదుటుపడిపోయేట్టు."

ఈలోగా రాజావారు వచ్చేరు "ఏంవింటి మీ నిశ్చయం ?" అంటూ.

"ఏటుంది బాబూ. ఆ విస్సినాథం ఎటుంటే అటు మొగ్గుతాది తాను."

"ఏం చెయ్యాలి మనం?" రాజావారే అడిగేరు.

ఎవరూ జవాబియ్యలేదు.

"సర్లెండి. సర్వం సర్వేశ్వరుడికే వది లేద్దాం. యింక లేవండి.

●

అప్పుడే నిద్ర లేచిన రమాకాంత్‌కి పొద్దు పొడుస్తున్నదో, పోతోందో తెలియ లేదు. కాని ఏమౌతున్నా బహు సుందరంగా మాత్రం ఔతున్నాది అనిపించింది.

పసుపూ, కుంకం రాసుకున్న పుణ్యస్త్రీ మొహంలా నిండుగా వుంది ఆకాశం.

అతని మేడగది కిటికీ అవతల తెర అప్సరస బంగారు చెంగులా ఎగురుతోంది.

కిటికీ అవతల పొదలో పిట్టలు ప్రేమ పాఠాలు వల్లించుకుంటున్నాయి.

రమాకాంత్ పక్కమీంచి లేచి బద్ధకంగా ఒళ్లు విరుచుకున్నాడు. అతను పుష్టిగా, ఆరోగ్యంగా కొత్త టూత్‌పేస్టు ట్యూబులా వున్నాడు. అతను ఏ కోర్సు చదవకూడదో ఆ కోర్సు ఫైనలియరు చదువుతున్నాడు.

రమా కిటికీదగ్గరకు వెళ్ళేసరికి రోడ్డు మీద రాధ నిలబడి వుంది.

పువ్వులూ, రవ్వలూ కలిపి గుచ్చెత్తినట్టు ఆమె మనోహరంగా వుంది.

ఆమె కళ్ళు మల్లెల్నీ, మత్తుపదార్థాల్నీ గుర్తుచేస్తాయి.

ఆమె నవ్వు కొంతమందికి పసిపాప పలుకులా అమాయకంగాను, చాలా మందికి ప్రియురాలి సైగలా రెకెత్తిస్తూనూ కనిపిస్తుంది.

"కాపరానికి వెళ్ళేక కండపట్టింది"

అనుకుంటూ రమా సన్నాయి నొక్కు
యూలకొట్టేడు. కలలో జడుసుకుు
మనిషిలా తత్తరపడి వంచినతల ఎ
కుండా వెళ్ళిపోయింది రాధ.

మూడు నెలలైనా నిద్రలేని సింహం
కదిలేడు రమా.

●

ఊళ్ళో ఆ భాగంలో కారులు
వాళ్ళూ, కొంపలు తీసే వాళ్ళూ కాపు
వుండరు. అక్కడ పూరిళ్ళులేని కొంద
పాత పెంకుటిళ్ళలో కాపురాలువుంటా
అక్కడ చాలామందికి రెక్కలే
తాయి.

ఆ భాగంలో ఒక పాత పెంకుటిల్లు.

ఆ యింటికప్పు ముసలి జంతువు న
ములా ఎండిపోయి, వంగిపోయి వుంది.

ముళ్ళకొమ్మలకి తగిలి చిరిగిపోయి
వెన్నెలముక్కలు ఆ యింటి మీ
అక్కడా, అక్కడా పడుతున్నాయి.
యింట్లో రాధ పడుకున్న ఒక్కగదీ కొ
ట్టులవాసనతోనూ, రంగుల వాస
తోనూ నిండిపోయి వుంది.

పాతపత్రిక తిరగేస్తున్న రాధ పట్టు
చీర కట్టుకున్న పింగాణీ బొమ్మలా చేతి
దొరకని అందంతో మిలమిలలాడుతోంది

పత్రికలో బొమ్మ మీద ఆమె దృ
నిలిచి పోయింది. ఆ బొమ్మలో యు
వకుడు కళ్ళుమూసుకొని పోయేటంతగ
నవ్వుతున్నాడు. మూర్తి నవ్వినా అత
కళ్ళు అలాగే మూసుకుపోతాయి. మూ
గుర్తుకు వచ్చి ఆమె కలవరపడింది. అత
చెంత లేనప్పుడు ఎప్పుడు గుర్తొచ్చిన
ఆమె అలాగే బాధ పడుతుంది. అత
దగ్గరుంటేనే తన పాప భారం తగ్గినట్టు
అనిపిస్తుంది. అతన్తో అంతా చెప్పేసి త
పాపం కడిగేసు కుందామని ఆమె ఎన్ని
సార్లు ప్రయత్నించినా, నాలిక మడతపడి
మాట వచ్చేది కాదు.

'ఈ భారం ఎన్నాళ్ళు మోయను
ప్రభూ? నా పాపం వెల్లడి చేసే శ
యివ్వకపోతే నన్ను చంపెయ్' అని ఆ
దేముణ్ణి ఎన్నోసార్లు అతి దీనంగ
వేడుకుంది.

'నెలలో తిరిగొచ్చేస్తావుగా, యేం
టీటా దిగులు' అంటూ మూర్తి రైలు
ఎక్కించి నప్పుడు ఆమె కంటి నీరు అతనికి
కనపడనివ్వలేదు.

వీధి తలుపు ఎవరో కొడితే ఆమె
ఆలోచనల ఊబినుంచి బైట పడింది.
'యిప్పుడే సినిమాకి వెళ్ళిన అమ్మా
నాన్నా అప్పుడే వచ్చేసేరేం? టిక్కెట్లు
దొరకలేదేమో' అనుకుంటూ తలుపు
తీసింది.

తల్లికోసం ఎదురుచూస్తున్న గువ్వ
పిల్లకి గూబ ప్రత్యక్షమైనట్టు అనిపించింది
ఆమెకు రమాను చూడగానే.

విషపు వరదలో కొట్టుకుపోతున్న తన
నావ బద్దలైపోతున్నట్టూ - ప్రపంచంలో
అంతా చచ్చిపోయి తను ఒక్కర్తె మిగిలి
నట్టు ఆమె ఎంతో నిస్సహాయత ఫీలైంది.

"ఎలా వున్నావ్?" అంటూ రమా
ప్రవేశించేడు నవ్వుతూ. పారిపోతున్న
లేడిపిల్లని పట్టుకొని 'ఎలా వున్నావ్'
అనడుగుతున్న పులి నవ్వులా వుంది అతని
నవ్వు.

'ఎందుకొచ్చేవ్?' ధైర్యం చేసింది
రాధ.

●

బైట ప్రపంచం బంగారు కుంకుమ
భరిణలా శుభప్రదంగా వుంది.

గర్భగుడిలో నూనె దీపంలా వున్న
తల్లి నుదుటి తిలకంతో ఆడుకుంటోంది
అప్పుడే లేచిన ఎదురింటి పసిపిల్ల.

పువ్వులూ, నవ్వులూ మూటకట్టుకున్న
పడుచులా మెల్లగా వస్తూంది చల్లగాలి.

ప్రియుడి వేడిశ్వాసలో అందంగా
ఆనందంగా వాడిపోతూంది పక్కింటి
పువ్వుల చీరపిల్ల.

రాధ యిల్లు మాత్రం భూకంపం వగి
ల్చిన ఊరులా భీభత్సంగా వుంది. రాధా

రమా భీకరంగా పోరాడుతున్నారు. దెబ్బలాటలో కిందపడిపోయిన రాధ శివుని మెడలోంచి జారిపడ్డ నాగరాజులా తల ఎత్తింది. ఆగలేని రక్తం మొహానికి రాసుకొని ప్రజ్వరిల్లిన అమ్మవారులా లేచింది ఆమె.

రెండు తలల వింత పశువులా రమా కలియబడ్డాడు. చిరిగిన ఆమె జాకెట్టూ, తొలగిన ఆమె చీరా అతనిలో పది దెయ్యాలని ప్రవేశపెట్టేయి.

పిల్లని రక్షించుకోవడానికి పులితో పోరుతున్న ఆవులా ఆమె బలం పెరిగిపోయింది. రమా మెడని ఆమె చేతితో చుట్టింది. అడవి యేనుగ తొండం చుట్టుకున్నట్టనిపించింది అతనికి.

అతని చెయ్యి గూటిలో సీసా వేపు దావు నీడలా చల్లగా పాకింది.

'మర్యాదగా లొంగేవాసరే. లేకపోతే...' అతను వాక్యం పూర్తి చెయ్యలేదు.

●

'పూర్ గర్ల్! షి విల్ లివ్... బట్' (Poor girl! she will live.... but) వాక్యం పూర్తి చెయ్యలేదు ఆపరేషను థియేటరు నుంచి బైటకు వచ్చిన డాక్టరుగారు.

థియేటరు పెళ్లి యిల్లులా కళకళలాడుతోంది.

పెళ్లి పీటల మీదే ప్రాణాలు వదిలేసిన పెళ్లికూతురిలా లైట్లకింద టేబిలు మీద పడివుంది రాధ.

●

ఆ మర్నాడు ఊరినిండా తులం నిజానికి అర్థమణుగు అబద్ధం కలిపి కళ్లాపు జల్లింది పుకారు

'అది ఆ బాబుకి పాత కాతాయేనట'

'పెళ్లి కాకముందు అతన్ని ఆమె రేప్ (Rape) చేసేసిందట.'

'హమ్మ ముండా! తండ్రిని సెరిపిసే రకం కాదుటే నువు!'

'నిన్న రాత్రి అదే పిలిచిందట'

'గూట్లో సీసా ఎలక తోసేస్తే...'

'కేసెట్టేసినాది'

●

రాత్రి పదికొట్టలేదింకా.

రాజావారి హాల్లో షాండెలీర్ (Chandeier) వెలుగులు చిమ్మే పారిజాత పుష్పంలా వుంది.

గాంధీగారినీ బతికుండగానే చట్రంలో పెట్టి బిగించేసినట్టుంది జీవకళతో తూర్పు గోడనున్న లైఫ్ సైజు పెయింటింగ్.

రాజావారి మొహంలో ఆతృత, ఆనందం ఛాయామాత్రంగా కూడా కనిపించలేదు. వారు అతి హుందాగా కుర్చీలో కూర్చుని కళ్లుమూసుకొని వున్నారు.

కృష్ణుని ముందు కుచేలుడిలా అతిదీనంగా వారిముందు విశ్వనాథం నిలబడి వున్నాడు.

'సరే మీరు వెళ్ళండి. మిగతాది మేము చూసుకుంటాము' అని రాజావారు లేచేరు. విశ్వనాథం వెళ్ళిపోయేక వారు కొంతమందికి ఫోను చేశారు. మరికొంతమందికి కబురు చేశారు.

ఆ రాత్రి వారింటికి చాలామంది వచ్చేరు. వచ్చిన వారిలో పెద్దలు, పిన్నలు, డాక్టర్లు డాఫర్లు, పోలీసులు, పుండాకోర్లు రకరకాలున్నారు.

●

మరి కొన్నాళ్ళకు జరిగిన ఎలక్షన్లో విశ్వనాథం పార్టీ సహాయంతో రాజావారి అభ్యర్థి వంతులు ఛైర్మన్ అయ్యేడు

●

దసరా రైలు అల్లుళ్ళ వాసనలతో ఆడవాళ్ళ పట్టుచీరల సరసరలతో నిండిపోయింది.

రైల్వే స్టేషను విడిది యిల్లులా కళకళలాడుతోంది. ఒక అరవ అతివ ముక్కు పుడకలో పడిన ట్యూబ్ లైటు కాంతి మూరెడు ముక్క అయింది.

ఒక ఫస్టుక్లాస్ పెట్టెదగ్గర విశ్వనాథం దేశ సారథ్య బాధ్యత సగం తనే మోస్తున్నట్టు కుంగిపోయి నిలబడ్డాడు.

చివరి పెట్టెలో రాధ కిటికీ దగ్గర పక్కకి తిరిగి కూర్చుంది. ప్లాట్ ఫారం మీదికి ఆమె మొహం కుడి భాగం మాత్రం కనిపిస్తుంది.

ఎవరో ఓల్డు మాష్టరు (Old master) చిత్రించిన అపురూప చిత్రంలా వుంది.

ఆమె కన్ను పన్నీటి సరస్సులో పూసిన వింత పువ్వులా వుంది.

చిరునవ్వులు పూసే సింగార పుకొమ్మలావుంది ఆమె పెదవి వంపు. రైలు కదిలింది.

'చదువు పూర్తయ్యేవరకు మళ్లీ వెధవ్వేషాలెయ్యకు. ఈ గండం గడిచేసరికి తల ప్రాణం తోకకి వచ్చింది.' అంటూ డబ్బు అందించేడు విశ్వనాథం డబ్బు పుచ్చుకుంటూ తండ్రికి నమస్కరించేడు రమా.

దూరమైపోతున్న స్వంత వూరిని పూర్తిగా చూడడానికి రాధ ప్లాట్ ఫారం వేపు పూర్తిగా తిరిగింది.

ఆమె ఎడమవైపు మొహం ...కారిపోయిన కంటితో కాలిపోయిన చెంపతో సగం కాలినశవం మొహంలా చర్మంలేని మాంసంలా వికృతంగానూ బతికుండగానే పురుగులు తినేసినట్టు అతి అసహ్యంగానూ వుంది.

అప్పుడామె చీకటి కంటి నుండి ఆమె మొహాన్ని తినేసిన ఏసిడ్ (Aoid) లా ఒక కన్నీటి చుక్క మా వూరి గడ్డపై పడింది.

ఆమె, ఆ చుక్క విషపువరదై ఊరిని ముంచెయ్యాలని శపించిందో లేక అమృతధారై మంచి గుండెలు పండించాలని దీవించిందో తెలియదు.

●

సార్! అమ్మా...

ఇది మా ఊరు.

మీ వూరుకూడా ఇలాంటిదేనా ??

●●●